

דף הבית < חקיקה/פסיקה

ערר: בי/ 85219/17

מדינת ישראל
מינהל תכנון-משרד האוצר
מחוז תל-אביב
ועדת ערר לתכנון ובניה
פיצויים והיטלי השבחה

בפני הוועדה: יו"ר: עו"ד גילת אייל
חבר ועדה: מר זהר עירון, שמאי מקרקעין ומודד מוסמך
נציגת מתכנתת המחוז: גב' יעל פרי

- העוררים:
1. החברה לאיתור והשבת נכסים של נספי השואה בע"מ
 2. פליגמן תמר
 3. קלקס יעקב
 4. ארזואן ארזי נגה
 5. גרנדל זהר
 6. לוסון אור
 7. לוסון נוי
 8. רובנוב ברנדת דבורה
 9. חברת שולץ יחיאל אחזקות בע"מ
 10. חברת חלום בים בע"מ
 11. אורן שולץ
 12. חיים שולץ
 13. ניר שולץ
- ע"י ב"כ עו"ד דוד בסון ו/או אברהם בבג'נוב

המשיבה: הוועדה המקומית לתכנון ובניה בת-ים
ע"י ב"כ עו"ד עזרא רחמים

חקיקה שאוזכרה:

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965: סע' 19 (ב) (4), (ג) 19

חוק נכסים של נספי השואה (השבה ליורשים והקדשה למטרות סיוע והנצחה), תשס"ו-2006: סע' 3, 4

חוק הנאמנות, תשל"ט-1979

מיני-רציו:

* על פי הדין, היה בידי העוררים אינם רשאים להגיש בקשה לפטור מתשלום היטל השבחה, ישירות לוועדת הערר, בלא בקשת פטור מהוועדה המקומית.

* תכנון ובנייה – היטל השבחה – פטור

העוררים הגישו ערר כנגד חיוב בהיטל השבחה שהוצא על ידי הוועדה המקומית, בטענה כי היה מקום לתת פטור בהתאם לסעיף 19 (ב) (4) לתוספת השלישית לחוק התכנון והבנייה.

ועדת הערר קבעה כלהלן:

על המבקש פטור לפנות אפוא אל הוועדה המקומית בבקשה ולהראות כי הוא עומד בתנאי הפטור. מצאה הוועדה המקומית כי המבקש עומד בתנאי הפטור – תעניק לו את הפטור. סירבה הוועדה המקומית לבקשה – רשאי המבקש לערור על הסירוב.

בענייננו לא הוגשה בקשה לפטור לוועדה המקומית, והעוררים אינם מציגים טעם של ממש לכך.

לגופו של עניין, לא הובאו כל פרטים המוכיחים עמידה בתנאי הפטור. הערר אינו מאפשר לקבוע שהעוררת 1 זכאית לפטור.

לא ניתן לראות בהסכם המכר, שבו נטלו על עצמם הקונים את תשלום היטל השבחה, משום ייפוי כוח לבאי כוח הקונים לייצוגה של העוררת 1 כצד בהליך דנן. התוצאה המידית של העובדה שלא הוצג כל ייפוי כוח לייצוג העוררת 1, היא כי אכן יש למחוק אותה מכתב הערר.

החלטה

ערר זה הוגש כנגד חיוב בהיטל השבחה שהוצא על ידי הוועדה המקומית, בטענה כי היה מקום לתת פטור בהתאם לסעיף 19 (ב) (4) לתוספת השלישית לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה – 1965.

העוררים 1-8 (להלן: "המוכרים") היו בעלי הזכויות במקרקעין, והם מכרו את מלוא זכויותיהם לעוררים 9-13 (להלן: "הקונים") בתאריך 16.02.2017.

בעקבות דיווח על עסקת המכר הוצאו חיוב ושומת היטל השבחה על ידי הוועדה המקומית.

חלקה של העוררת 1, החברה לאיתור והשבת נכסים של נספי השואה (להלן: "החברה לאיתור נכסים"), במקרקעין היה 25/144.

לטענת העוררים, החברה לאיתור נכסים, הינה מוסד הפועל במגזר הציבורי, שאין עיסוקו לשם קבלת רווחים ועל כן היא זכאית לפטור מהיטל השבחה לפי סעיף 19 (ב) (4) הנ"ל.

בכתב הערר נטען, כי על פי אתר האינטרנט שלה, החברה לאיתור נכסים נרשמה כחברה פרטית בתאריך 31.08.2006, כל מניותיה מוחזקות בידי המדינה והיא מחויבת לפעול לתועלת הציבור ללא

מטרות רווח. החברה הוקמה מכוח חוק נכסים של נספי השואה (השבה ליורשים והקדשה למטרות סיוע והנצחה), תשס"ו – 2006. העוררים מפנים להוראות החוק, שעל פיהן החברה אינה רשאית לחלק רווחים לבעלי מניותיה או לבצע חלוקה בדרך אחרת (סעיף 3). עוד מפנים העוררים לסעיף 4 לחוק, שעניינו במטרות החברה ותפקידיה, ובתוך כך: איתור נכסים של נספי שואה, פעולות לאיתור היורשים ובעלי זכויות אחרים, השבת הנכסים או שווים, סיוע לניצולי שואה הזקוקים לכך ותמיכה במוסדות, גופים וכיו"ב שמטרותיהם הנצחה, תיעוד וחינוך בעניין השואה.

הוועדה המקומית טוענת כי יש לסלק את הערר על הסף, מחמת היעדר ייפוי כוח לייצוג החברה לאיתור נכסים. לפי הטענה, בידי באי כוח העוררים ייפוי כוח לייצוג העוררת 10 בלבד. עוד נטען כי העובדה שבין הקונים למוכרים קיימת הסכמה חוזית, שלפיה הקונים ישלמו את היטל ההשבחה, אין בה כדי להוות הסכמה לייצוג החברה לאיתור נכסים בערר.

בכתב התשובה מצויין כי ב"כ העוררים מסרו בידי ב"כ הוועדה המקומית הודעת דואר אלקטרוני, מאת כונס הנכסים שמונה לצורך מכירת המקרקעין, אליו פנו ב"כ העוררים בעניין יפוי הכת, ותשובתו בהודעה היתה כי "ההסכמה מפורטת בהסכם המכר". לטענת הוועדה המקומית לכונס ממילא לא ניתנה כל הרשאה מפורשת בקשר לענייניה של החברה לאיתור נכסים, למעט מימוש זכויותיה במקרקעין. הוועדה המקומית מוסיפה כי ביום 31.12.2017 פורקה החברה לאיתור נכסים והטיפול בעניינים הקשורים בה עבר לאפוטרופוס הכללי במשרד המשפטים.

לגופו של עניין טוענת הוועדה המקומית כי לא התקיימו בענייננו תנאי הפטור. ראשית, החברה לאיתור נכסים אינה מוסד לחינוך, תרבות, סעד או בריאות. שנית, העובדה שהחברה אינה רשאית לחלק רווחים לבעלי מניותיה, אין משמעותה שהיא אינה מפיקה רווחים מהעסקה דן. שלישית, המקרקעין אינם של החברה לאיתור נכסים, אלא של נספי השואה או יורשיהם. בנוסף, המקרקעין אינם מיועדים לשמש למטרות הקבועות בסעיף הפטור ונראה שאף לא שימשו ככאלה וגם התמורה בגין אינה מיועדת לשמש למטרות האמורות.

לבסוף טוענת הוועדה המקומית שעל פי הסכם המכר תשלום היטל ההשבחה חל על הקונים, כך שברור שלחברה לאיתור נכסים אין כל עניין והנאה מתוצאות הערר.

במהלך הדיון שהתקיים בפנינו מסר בא כוח העוררים ייפוי כוח, שבהם מינתה עורכת דין ממשרד כונס הנכסים, בשם העוררים 2-8, את ב"כ העוררים לייצג עוררים אלה בערר דן.

בתום הדיון שהתקיים בפנינו קבענו כי בא כוח העוררים ימציא בתוך 14 יום השלמה של ייפוי הכוח לייצוג העוררים כולם, וככל שהוגשה בקשה לפטור לוועדה המקומית, ימציא העתק ממנה.

בתאריך 25.06.2019 הודיעו העוררים כי היות והעוררת 1 נמצאת בהליכי פירוק, לא ניתן להחתימה על ייפוי כוח. לטענתם עד כה פעלו העוררים 9-13, הקונים, ללא כל קושי מול הרשויות השונות, לרבות תשלום היטל ההשבחה. הסכם המכר קיבל אישור בית משפט והוא כולל הוראה שלפיה באחריות הקונה לטפל בקבלת האישורים מהוועדה המקומית לצורך העברת הזכויות בממכר על שמו. לטענת העוררים, עמידת הוועדה המקומית על קבלת ייפוי כוח ספציפי מהחברה לאיתור נכסים, הינה דווקנית ואין לה מקום.

לעניין הגשת הבקשה לפטור, נטען כי העוררים ביקשו אישור עירייה להעברה בטאבו של המקרקעין, ועד לקבלת השומה לא היו יכולים לדעת בגין מה ובכמה יחויבו והאם הוועדה המקומית תפטור את

העוררת 1. עם קבלת השומה ועל מנת לעמוד בזמנים להגשת הערר הוגש הערר ואין באי הגשת בקשה כדי להוות עילה לדחייתו.

הוועדה המקומית השיבה, בהתאם לרשות שניתנה לה, כי בראשית הדיון שהתקיים בפני וועדת הערר, טענו העוררים שיש בידם ייפוי כוח לייצוג כלל העוררים, לרבות העוררת 1. בהמשך נטען כי ייפוי הכוח הזה לא הובא לדיון תוך שהוצהר לפרוטוקול "אוכל להצהיר שאם לא אמציא את ייפוי הכוח הערר יימחק". עוד נטען ע"י ב"כ העוררים, כי יש פסיקתא מבית המשפט, שלפיה העוררים צריכים לחתום, אך משזו נמסרה, התברר כי העוררת 1 כלל לא נכללת במסגרת הבקשה. כעת מתברר כי חרף הצהרתם המפורשת של העוררים שעל בסיסה נשמע הערר, הרי שאין בידם ייפוי כוח מטעם העוררת 1.

בנסיבות אלה ביקשה הוועדה המקומית להורות על דחיית הערר על הסף בהיעדר ייפוי כוח לייצוג העוררת 1 ובהיעדר בקשה לפטור לוועדה המקומית.

הוועדה המקומית הוסיפה, כי הטענה שלפיה החברה נמצאת בהליכי פירוק ולא ניתן להחתימה על ייפוי כוח היא עמומה ומתחמקת שכן האפוטרופוס הכללי במשרד המשפטים מנהל את נכסיה כך שגם במקרה זה רב הנסתר על הגלוי.

גם כאשר ועדות הערר הכירו באפשרות של מי שנטל על עצמו את החיוב בהיטל השבחה, להסיג על הדרישה, לא דובר במקרים בהם התבקש פטור אישי וסובייקטיבי המחייב בדיקת זהות המוכר ובחינת עמידה בתנאים שונים הקבועים בסעיף הפטור.

לטענת הוועדה המקומית העוררים אינם רשאים בנסיבות העניין לטעון כאילו זכאים הם להעלות את טענת הפטור בשם העוררת 1 מבלי שזו גילתה דעתה כי היא מעוניינת בקבלת הפטור, מבלי שהגישה בקשה לקבלתו ומבלי שניתן ייפוי כוח מטעמה לבקש בשמה פטור ולנהל הליכים בהקשר זה.

דיון והכרעה

הערר שלפנינו הוגש בעילה אחת ויחידה, והיא הזכות לפטור לפי סעיף 19 (ב) (4) לתוספת השלישית לחוק התכנון והבנייה.

הוראת הפטור קובעת כדלקמן:

"(ב) לא תחול חובת תשלום היטל בשל השבחה שהיא אחת מאלה:

...

(4) השבחה במקרקעין של מוסד לחינוך, לתרבות, למדע, לדת, לצדקה, לסעד, לבריאות או לספורט, או במקרקעין של הקדש ציבורי, כמשמעותו בחוק הנאמנות, התשל"ט-1979, שאין עיסוקו לשם קבלת רווחים, אם אותם מקרקעין או התמורה בעדם, משמשים או מיועדים לשמש למטרות האמורות".

אי הגשת בקשה לפטור לוועדה המקומית

אין חולק בפנינו כי בקשה לפטור לא הוגשה לוועדה המקומית טרם הגשת ערר זה.

זהו טעם עצמאי לדחיית הערר במקרה הזה.

בקשת פטור צריך שתוגש ראשית כל לוועדה המקומית, ורק אם סירבה הוועדה המקומית, ניתן להגיש ערר על סירובה זה. בהקשר זה נקבע בעמ"נ (ת"א) 877-09-14 גזעון יוספיאן נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה רמת השרון (פורסם בנבו, 15.7.2015) כדלקמן:

”17. אני סבורה כי אין לקבל את עמדת המשיבה לפיה כאשר מאן דהוא מבקש לקבל פטור מהיטל השבחה בנסיבות ס' 19(ג)1 לתוספת השלישית לחוק, הוא לא יפנה קודם כל לוועדה המקומית בבקשת פטור - אלא יהיה עליו לפנות מלכתחילה בערר לוועדת הערר.

הסדר כזה הוא אינו רצוי. הוא אינו מאפשר לוועדה המקומית לומר את דברה ביחס לבקשת הפטור בטרם מוגש הערר. ודוקו - קביעה של הוועדה המקומית לפיה נישום חייב בתשלום היטל השבחה, אין פירושה כי קיימת קביעה כלשהי של הוועדה ביחס לפטור לנישום זה. מאחר שהפטור חל רק בהינתן תנאים מסוימים שנקבעו בסעיף - הרי ככלל וכל עוד לא מוגשת בקשה לפטור, הוועדה המקומית אינה יכולה לפטור את הנישום מתשלום ההיטל.

על-פי סעיף 19(ג)1 לתוספת השלישית לחוק לצורך מתן פטור, נדרש הנישום שחויב בתשלום ההיטל להגיש בקשה מתאימה ולהבהיר כי נסיבות הסעיף חלות לגביו (קרי כי הוא מתכוון לעשות שימוש במקרקעין למגוריו או למגורי קרובו, וכי השטח הכולל של הדירה לא יעלה על 140 מ"ר). רק לאחר מכן מביעה הוועדה המקומית את עמדתה לראשונה ביחס לשאלה האם הנישום אכן זכאי לפטור המבוקש על ידיו אם לאו.

18. לכן, באין החלטה של הוועדה המקומית בהתייחס לשאלה האם בעלי הקרקע - כולם או חלקם - זכאים לפטור מתשלום ההיטל לאור הנסיבות הספציפיות שלהם, לא ניתנה עדיין כל החלטה שיש מקום לתקוף אותה במסגרת הערר. ”

אכן פסק הדין ניתן בעניין פטור לפי סעיף 19(ג) לתוספת השלישית, ואולם הדברים יפים ונכונים גם ליתר הפטורים הקבועים בתוספת ואף בתקנות. ראו לעניין זה החלטתנו בערר 85158/17 מור מועדים לשמחה נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה חולון (פורסם בנבו, 02.04.2019):

”לטעמנו החלת פסק הדין של יוספיאן על הפטורים כולם, מהווה דווקא יישום עקבי של פסק הדין ומספקת וודאות, והיא מתבקשת בעיקר בשים לב לכך שהרציונאליים העומדים בבסיס הפסיקה שם, נכונים ומתקיימים בפטורים כולם. הוועדה המקומית מחוייבת על פי החוק לגבות היטל השבחה.

”ועדה מקומית תגבה היטל השבחה בשיעור, בתנאים ובדרכים שנקבעו בתוספת השלישית ועל פיה. ” כך לפי סעיף 196א' לחוק.

התוספת קובעת נסיבות שבהן לא תחול חובת תשלום, וכך גם תקנות הפטור להקלה במקרה דנן, אך כל עוד לא הוגשה בקשה מטעם נישום, המעידה על עמידתו בדרישות הסעיף, אין הוועדה המקומית יכולה לפטור אותו מההיטל.

על המבקש פטור לפנות איפוא אל הוועדה המקומית בבקשה ולהראות כי הוא עומד בתנאי הפטור. מצאה הוועדה המקומית כי המבקש עומד בתנאי הפטור - תעניק לו את הפטור. סרבה הוועדה המקומית לבקשה - רשאי המבקש לערור על הסירוב. גם אימוץ פרקי הזמן שנקבעו בעניין יוספיאן ראוי הוא לבקשות לפטורים אחרים, ומאפשר יצירת הסדר כולל וודאי לצדדים כולם.

נזכיר כי העמדה שהובעה בעניין יוספיאן אומצה ע"י בית המשפט העליון בבר"מ 5896/15 רוני אלבק נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה רמת השרון (פורסם בנבו, 25.01.17).

בענייננו לא הוגשה בקשה לפטור לוועדה המקומית, והעוררים אינם מציגים בפנינו טעם של ממש לכך. כל שטוענים הם, הוא כי טרם קבלת שומת הוועדה המקומית לא יכולים היו לדעת האם הוועדה המקומית תזכה את העוררת 1 בפטור וכי לאחר שהתקבלה השומה, ללא הפטור, מיהרו להגיש את הערר על מנת לא להחמיץ את המועדים.

אין ממש בטענות אלו.

לא היתה לעוררים כל סיבה לגיטימית להניח שהוועדה המקומית תזכה את העוררת 1 בפטור, כאשר לא הוגשה לה בקשה לפטור, לא הוצגו בפניה פרטים רלוונטיים ולא הוכח לה בדרך כלשהי כי העוררת 1 אכן עומדת בתנאי הפטור. ראו לעניין זה דברי בית המשפט בעניין יוספיאן הנ"ל.

על פי הדין, כפי שנקבע בעניין יוספיאן, היה בידי העוררים לפעול להגשת בקשה לפטור עם קבלת שומת הוועדה המקומית – אלא שגם זאת לא מצאו לנכון לעשות.

תחת זאת, פעלו העוררים בניגוד לדין והגישו ערר ישירות לוועדת הערר בלא בקשת פטור מהוועדה המקומית.

בנסיבות אלו, אין בפנינו החלטה של הוועדה המקומית בעניין הפטור שניתן לערור עליה – לא החלטה קונקרטיה בפטור דנן ואף לא עמדה עקרונית השוללת את סוג הפטור בנסיבות מוגדרות, שיכולה להוות בסיס לערר, כפי שאירע בעניין ערר (ת"א) 85179/15 **צאן גיל וחגית נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה חולון** (פורסם בנבו, 14.08.16) וערר (ת"א) 85108/15 **יהודה פרלמוטר נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה גבעתיים** (פורסם בנבו, 26.08.19).

לא הובאו כל פרטים המוכיחים עמידה בתנאי הפטור

לא זו בלבד שבקשה לפטור לוועדה המקומית אין – אלא שהערר עצמו אינו מציג די פרטים אשר יאפשרו לבחון האמנם קיימת כאן זכאות לפטור.

במקרה דנן איננו סבורים שהערר שלפנינו מאפשר לקבוע שהעוררת 1 זכאית לפטור. גם בפנינו אין העוררים מציגים פרטים אודות החברה להשבת נכסים. אפילו לגבי מועד ההתאגדות של החברה צויין בערר כי הוא מובא מתוך אתר האינטרנט שלה. העוררים לא ידעו להשיב לשאלות בסיסיות בדבר התנהלותה של העוררת, אופי פעילותה, מהותו של הנכס הנמכר מבחינת איתור בעליו וכיו"ב. למעשה כל הטענות בדבר הזכאות לפטור נסמכו על הפניות לחוק הנכסים של נספי השואה ולאמור באתר האינטרנט של החברה. לא הוצגו כל מסמכים של החברה המעידים על פעילותה או אף מסמכים או אישורים פורמליים כלשהם.

בנסיבות אלו איננו סבורים כי יש בידינו לקבוע ממצאים מהותיים בדבר זכותה של החברה להשבת נכסים לפטור המבוקש כאן. על רקע זה דינו של הערר דחייה מטעם עצמאי זה, גם לו היתה מוגשת בקשה לפטור לוועדה המקומית.

צירופה של החברה לאיתור נכסים כעוררת

לטענת הוועדה המקומית, החברה להשבת נכסים אינה יכולה להיות עוררת בפנינו, מאחר שלא הוצג לנו ייפוי כוח לייצוגה.

אכן, אין בפנינו כל סימוכין לכך שהחברה להשבת נכסים מבקשת, או ביקשה, להיות צד לערר זה. בניגוד לעוררים, איננו סבורים כי המדובר בדרישה דווקנית, או בעניין של מה בכך. נטילת חלק בהליכים משפטיים עלולה להביא עמה לא רק זכויות כי אם גם חיובים, ואף השלכות מעבר לכך. פשיטא שאישיות משפטית, בין אם היא טבעית ובין אם היא יצירת הדין, אינה יכולה להיות צד להליך משפטי אם לא ביקשה לעשות כן, בעצמה או באמצעות בא כוח בהתאם לדין, או לחלופין אם ניתנה בעניין זה החלטה על ידי רשות שיפוטית מוסמכת.

דבר מאלה לא הוצג לנו.

יפוי הכח שנמסרו ע"י הכונס שמונה למכירת הנכס, לא כללו יפוי כח מהחברה לאיתור נכסים; בהחלטת בית המשפט לענייני משפחה, בתמ"ש 40498-03-16, שמסרו העוררים, המסמיכה את כונס הנכסים לחתום בשם המשיבים על יפוי כח לצורך ייצוגם בהליך ערר המתנהל בפני רשויות המס – החברה לאיתור נכסים אינה מופיעה כצד בתיק.

איננו סבורים כי ניתן לראות בהסכם המכר, שבו נטלו על עצמם הקונים את תשלום היטל ההשבחה, משום יפוי כוח לבאי כוח הקונים לייצוגה של העוררת 1 כצד בהליך דנן. לא הוצגו לנו יפויי כח שכאלה כחלק מהסכם המכר, הגם שחתימה על יפוי כח לצרכים מעין אלה נעשית במסגרת הסכמי מכר מקרקעין מעשה יום יום.

ודוק, אכן הכרנו בעבר בזכותו של קונה, שנטל על עצמו את תשלום היטל ההשבחה, במסגרת חיוב חוזי - להגיש ערר ולטעון בגדרו טענות שיכול היה לטעון המוכר כנגד החיוב או גובהו. אולם במקרים כאלה, הקונה הוא שהיה צד לערר, ולא המוכר (אלא אם זה האחרון ביקש להצטרף). קיים הבדל בין הכרה בזכות הקונה להגשת ערר לבין האפשרות – שלטעמנו איננה קיימת – כי הקונה יגיש ערר שאליו יצרף את המוכר כעורר, מבלי שהמוכר הסכים לכך מפורשות.

התוצאה המיידית של העובדה שלא הוצג לנו כל יפוי כוח לייצוג העוררת 1, היא כי אכן יש למחוק אותה מכתב הערר.

הועדה המקומית טוענת כי לא ניתן, באופן גורף, לבקש את הפטור בשם אחר. לפיכך, משהחברה לאיתור נכסים אינה יכולה להיות צד לערר, ולא ביקשה את הפטור ישירות מהועדה המקומית - ממילא יתר העוררים לא יכולים היו כלל לבקש את הפטור בשמה. מבלי לקבוע מסמרות בטענה זו, נציין כי במקרה שלפנינו אכן לא ניתן להעניק את הפטור. טעם עצמאי אחד לכך הוא העובדה שלא הוגשה בקשה לפטור לועדה המקומית, וטעם עצמאי נוסף לכך הוא העדר הפרטים בערר כמתואר לעיל. גם אם איננו אומרים בשלב זה באופן גורף כי לא קיימת אפשרות לבקש פטור בשם הנישום, עדיין דומה כי במקרה דנן העדר הפרטים הדרושים לצורך הוכחת הזכאות לפטור, קשור קשר ישיר לכך שהחברה לאיתור נכסים למעשה איננה צד בפנינו. כך, פורמלית ומהותית. לא הוצג לנו כל מסמך שבו החברה לאיתור נכסים הסמיכה את ב"כ העוררים לייצוגה; היא לא הגישה בקשה לפטור לועדה המקומית; לא הוצגה לנו כל אינדיקציה כי היא מבקשת לקבל את הפטור.

לנוכח כל האמור לעיל, הערר נדחה.

מאחר שקבענו שהעוררת 1 אינה יכולה להיות צד בפנינו, העוררים 13-2 יישאו בהוצאות הוועדה המקומית בסך 3,000 ש"ח בתוספת מע"מ. ההוצאות ישולמו תוך 60 יום לאחר מכן ישאו הפרש הצמדה וריבית כחוק.

ההחלטה התקבלה פה אחד, ביום: ז' בחשוון, התש"פ, 05.11.2019.

(_____)
גילת אייל, עו"ד
יו"ר ועדת ערר
לפיצויים והיטלי השבחה
מחוז תל-אביב

(_____)
אילנית מלניק דבי
מזכירת ועדת ערר
מחוז תל-אביב

לראש פסק הדין

ערר מס' - (ת"א) 85219/17